

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 6 frt — kr.
 Félévre . . . 3 „ — „
 Negyedévre . . . 1 „ 50 „
 Egy hóra . . . — „ 50 „
 Egyes szám ára 5 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.
 (Nádoey-féle ház)
 hová az előfizetések és a lap
 szétküldésére vonatkozó felszó-
 lalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(PÉCSI HIRLAP.)

Megjelenik hetenként háromszor: **kedden, csütörtökön és szombaton.**

Szerkesztői iroda:
PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.
 hová a lap szellemi részét
 illető minden közlemény inté-
 zendő.
 —
 Kéziratok vissza nem adódnak
 —
Hirdetések
 a kiadóhivatalban vétetnek föl

Egyes számok kaphatók:

Weldinger N. utóda Domján I., Valentin K. fia (Széchenyi-tér), Hochrein József és fia (Széchenyi-tér), Köszl János (fő-tér), Böhm Manó (fő-utca) papir- és könyvkereskedéseiben.

Miért nem boldogulnak a kisiparosok?

Mióta hazánkban észrevették, hogy magyarán mondva — a kisiparosok orra vérzik, sokan felvették ezt a kérdést.

Egyik odanézett, a másik amoda tapogatózott, de valójában ritkán ütöttek a szeg fejére. Általában az iparosok nagy többsége amúgy elkeseredett óráiban azt szokja mondani: hát azok a gyárak, azok tették be nekünk az ajtót! Persze, hogy van valami a dologban!

De ez még nem minden. — A gyárak igaz, vak aki nem látja, nagyot ütöttek a kis iparon, legyezgetik még ma is folyton-folyvást, de ez még magában nem volna olyan halálos csapás, ha — nem kiabálnák olyan nagyon: tűz van! hanem neki fognának egyszer amúgy komolyan — az oltáshoz is.

A ki a tüzhelyen kívül is szétnéz egy kicsit s aztán jó magát is lelkiismeretesen megbírálja, igazat ad nekünk abban, hogy a többi közt különösen három főbenjáró oka vagyona annak, hogy a kisipar sehogysem tud lábra állni.

Ez a három főbenjáró ok a következő:

1. Nincs a kisiparosnak elég tőkéje, hogy üzletét biztos alapra fektesse.
2. Nincs meg a kisiparosokban a társulás összetartás ereje.
3. Nincs meg a kellő szakképzettség.

Egyenként nézzünk a szeme közé e mondasoknak, most ez alkalommal vegyük csak szemügyre az elsőt.

Nincs az iparosnak elé tőkéje, hogy üzletét biztos alapra fektesse.

Kik mennek ma az iparos pályára?

Hát bizony azt mindenki tudja, mindeki látja, hogy legtöbbször a szegény emberek gyermekei. — Azok, kiket szüloik nem taníttathatnak, mert nincs módjuk rá, vagy azok, kik

az iskolában orrukra buknak és tovább nem szaladhatnak.

Mi történik már most szegény gyermekekkel? Előttünk van egész jövőjük.

Az inasból lesz legény, a legény hosszú viharos élet után ráadja magát, hogy önállóvá lesz. Hiszen ismerjük jól a mai mesterlegények életét. Bármily jó munkások legyenek, különben bármily előnyös munkabér legyen részük, azok legtöbbször nem bír oly erős akarattal, mondhatjuk erkölcsi erővel, hogy kissé a jövőre is tekintsen, hogy önállóságának bekövetkezendő idejére gondoljon.

Igy szaporodik aztán napról-napra a tehetetlennel-tehetetlenebb, fiatal, önálló mesteremberek száma, kik elég anyagi alap nélkül, adósággal kezdik meg üzletüket, kik az első lépésnél hitelezőik (kereskedő stb.) közé kerülnek, hogy aztán ott maradjanak — életük végeig.

Mondják meg kérem őszintén, hogy mi kép boldogulhat egy ilyen iparos? Hiszen ily körülmények közt lépésről-lépésre nyomorultabb lesz ez a mesterember, ha éjet és napot együvé tesz is, nem magának, de hitelezőinek fog dolgozni.

Igen, mondhatná valaki épen az ily szegény kezdő mesteremberek segítségére alakultak az iparosokat segítő pénztárak*, hitelintézetek és — a többi, már t. i. a hol van.

A cél, amiért a takarékpénztárak, segítő-egyletek alakultak nemes, de ma már ezekről komolyan beszélni alig lehet.

A mai pénztételeknek, ma már csak az a törekvésük, hogy részvényeik értékét emeljék, de nem, hogy az iparos világot valóban boldogítsák.

Vannak körülmények, mikor okos ember kezében a pénztézeti pénz is boldogító pénz

lehet, de megverte a jó Isten a legtöbb iparost, a ki üzletét a mai váltókra alapítja.

Hogy és mikép kellene a szegény kezdő iparost igazán, önzetlenül segíyezni, azt majd a felhozott kérdés harmadikánál — a társulásnál — fogom kifejteni. Addig is más szavam van.

Nagy baj, hogy az iparos pályára csak tehetetlen emberek gyermekei mennek. Tagadhatatlan, hogy Magyarországon van még számos erős anyagi alappal rendelkező iparos. A szerencse, okos, józan munkálkodás, takarékoság még mindig ad ilyen iparost. Ám mit ér? Szomorú tapasztalat, hogy mihelyt egy kisiparos anyagilag megerősödött, gondolva se gondol arra, hogy legalább egy gyermekét iparosnak nevelje, ki az apa által megalapított műhelyt további virágzásra emelje, ki a szerzett tőkével az ipar mezejére lépjen s ott a hazának s önmagának becsületet szerezzen.

Külföldön az egykor szegény munkás, ha gazdag lesz, nem hagyja el aranybányáját. Gyermekeit lehet mondani ölében viszi műhelyébe, bele neveli ugyyszólván az üzletbe s életének, munkájának folytatását látja, lesi a növekedő fiuban. Így lesznek erősek és tekintélyesek az iparosok. Nálunk?? Az iparos, ha egy kicsit megdolmányosodott, első főtörekvése, hogy fiából urakat neveljen. Bánja is aztán, ha annak a gyermeknek esze is van.

Szorítja és költ rá. Két kezének munkájával szerzett vagyonát önti annak a fiúnak koponyájába. Mi lesz legtöbbször abból a fiúból?

Lehet tudós, hasznos tagja az intelligenciának, tagadhatatlan. De lehet semmi is.

Magyarországon tehát meg kell értetni az emberekkel, meg különösen a jobb módu iparosokkal, anyagi erősségüket igyekezzenek arra használni, hogy megalapított üzletük virág-

A „Pécsi Figyelő“ tárczája.

A költő ünnepe.

— Drámai költemény.* — Irta: Tarnai Károly.

(Vége.)

II. Szín. Csarnok. Idő: 1894.

Első jelenet.

Hegedős (jön), majd Uri hölgy.

Hegedős.

Ez ünnepély méltó a magyar nemzethez!
 Nem hagy el a remény, hogy élni fog e nép
 A sokat szenvedett ország kies földén;
 Oly ország nem hanyatlík el, a nagyjait
 Mely fényrel és koszorúval borítja el.
 Jó istenem, mi volt e nép — hacsak nézem —
 Száz esztendővel ezelőtt: Nyelvét dobá
 A sutba el, sokat majmolt, de nem tanult,
 Az ösöktől maradt nemes szokásait
 Cserélte fel — mi tagadás — idegennel,
 Tudatlan volt, no meg szegény kincsek között.
 Az volt a legszomorúbb, hogy Európának
 Sok népe közt jogok s törvény daczára is
 Nyomott s túrt volt csak a törökverő magyar
 Nemzet. De hát igaz hálával emelem
 A szívetem föl Istenhez, hogy most immár
 Virradni kezd ránk boldogabb hajnal kora!
 El hát, a nemzet e szép ünnepén legyen
 A Költészet jelen, — megyek e nemtőért.

*) Előadott a mohácsi kaszinó által rendezett Jókai-ünnepélyen.

Uri hölgy. (Agg.)

Te vagy valóban az, derék hegedősöm.
 Megismerélek, bár a szemeim gyengék.
 Fogadd újból köszönetem leczkéidért;
 A mag, melyet elhintettél, rosz földbe nem
 Talált én lelkemben!

Hegedős. (Az Uri hölgy előtt meghajolva.)

Oh honleány, tudom,

Szent esküdet hogy megtartád csodálatos
 S embererőt fölülmuló nagy hűséggel.
 De a miért Magyarhonunk örökre lesz
 Legfőképen hálás: a te dicső példád,
 Mely buzdítá Magyarországot leányait
 A nemzeti nyelvet leggyászosabb időnk
 Nehéz békóiban fentartani jeles
 Költők s írók munkáinak babérai
 Diszes megünneplése által legjobban.
 Nagy honleány jelenléted biz' legjóság
 E helyen itt, hol nemzetünk nagy költőjét
 Fényrel, díszszel, szível megünnepli majd.
 Magyar hölgyek, nagy Jókait ti tettétek
 Nagygyá önönmaga után első sorban!

Uri hölgy.

Most már menekülök dicséreted elől.
 Isten veled! (Indul.)

Hegedős.

Az ég veled, legjobb szívű

Magyar asszony! (El.)

Második jelenet.

Magyar (küldöttségi tag) belép, s előbbi.

Magyar. (A középajtóra mutat.)

Kegyeskedjék ide grófné!

Uri hölgy.

Elkezdődött-e már az ünnepély, talán
 Már későn is jövék? Isten veled, uram! (El.)

Harmadik jelenet.

Előbbi s mindjárt a Szerb (küldöttségi tag) jő.
 Magyar.

Magyar voltomra büszke vagyok igazán.
 Ez ünnepély minden gondolható bizony
 Felülmul fényben és ragyogó pompában.
 Most itt jelen van az egész magyar nemzet;
 Szegény, gazdag, paraszt, nagy úr, nevesek és
 A névtelenség homályában levők.
 Szerb. (Sietve jő.)

Elkéstem-e?

Magyar.

Itt vagy te is? Hozott Isten!

Szíveimből örvendek, hogy téged is e nap
 Közöttünk megjeleni láthatalak jó
 Szerb testvérem! Velünk örülj, ma az öröm
 Legyen közös igaz baráti szívünkben.
 Feléd nyújtott baráti jobbjomat fogadd
 Mint új, igaz, szent frigykötést a sirunkig.
 Szerb.

Költészet szép oltárinál a rút harag —
 Mikép az áldozat gomolygó füstje is
 A messzeségbe vész, — muljék el szívünkben!
 Sötét gyűlölködést szítanak ellenünk
 Mi közöttünk s így kebleinkbe a
 Viszálynak gaz bürökmagvát hintették el;
 De már a leketlen kufárokat egész
 Förtelmükben felismertük, ravasz uton
 Kicsalt bizalmunkat tehát most elvonjuk
 Tőlök: — leszen köztünk így majd mindenkoron
 Szent béke és zavartalan egyetértés!

Negyedik jelenet.

Hajós (félve jő) és előbbieik.

Hajós.

No lám, hát itt vagyok. Vajh' hát a parádé
 Itt leszen-e? A fényes úr amoda lenn

zását saját utódaiknak munkálják, készítsék elő, hogy a meglevő vagyonnal nem csak a tudós, de az iparos pályán is boldog embereket lehet nevelni.

Ez volna az első lépés a kisipar virágzásának előmozdítására, mert ha ilyen tehetősebb ifjak lépnének az iparos pályára, mindjárt más-képpen állanának a szakképzettség társulási erővel.

Aztán a gyárakkal is másképp lehetne diszkrálni.
Mester.

Baranyavármegye rendes közgyűlése.

Pécs, 1894. január 8.

A vármegye rendes évnegyed közgyűlését január 8-ikán d. e. 10 órakor nyitotta meg Kardos Kálmán főispán. Üdvözölte a közönséget s azon reményének adott kifejezést, hogy e megye, mely segélyt soha sem vett igénybe, de mindig segített, habár erős küzdés után is, mégis ott fog állni, a hol valaha állott. Ezután Tauszig Emil dr. mohácsi ügyvédet t. ügyészre nevezte ki. Az alispán évnegyed jelentéséből kiemelték a következőket: „Gazdasági viszonyaink, a mennyiben vetéseink állása rendes állapotot mutat és fejlődésük eddigelé panaszra nem adott okot, kielégítőnek mondhatók és ha a kellőleg gyökeret vert és megerősödött vetések hólepelrel borítottának, a jövő évi termés szép reménnyel kecsegtetné gazdáinkat. Elemi csapások be nem jelentettek. A közbiztonság rendkívüli megzavarásnak kitéve ugyan nem volt, de mégis fordultak elő esetek, melyeket névszerint kívánok bejelenteni. Decz. 17-ikén a keskendi erdőben Trischler bellyei erdőirt Csanádi, Tót és Berta kopácsi lakos orvadások agyonlőtték. Decz. 21-ikén László József göröcsonyi lakos ellen rablógyilkosságot követtek el Kovács és Ádám arányosi lakosok. Bejelentett 4 betöréses lopás, 1 gyilkosságra fölbujtás, 1 életveszélyes robbantás, 5 emberölés, 1 hatósági közeg elleni erőszak, 1 okirathamisítás, 12 közönséges lopás. Egy-letek száma 155. Tüzeset 31 volt. Az okozott kár 16,755 frt 15 kr., miből 9444 frt 10 kr. biztosítva volt. A közegészségügyi viszonyok kedvezőtlenek voltak. Októberben Pécsváradon az ázsiai kolera lépett föl járványszerűen, az elrendelt óvintézkedések eléryes és lelkiismeretes kivitelei által sikerült elérni, hogy a járvány tovább nem terjedett. A roncsoló toroklobbal a hatóságok nem bírtak megküzdeni. Ez a kór az őszi hónapokban megyeszerte szórványosan, Egerágh, Lapáncsa, Kővágó-Szöllős, M. Boly, Villány és Virágos községekben valóságos járványok alakjában terjedett mindinkább. Deczemberben számos influenza eset is tapasztaltatott, azonban sokkal enyhébb jelleggel és rövidebb lefolyással, mint az 1890—91-iki volt. A megyében létező 30 körorvosi állás közül 23 van betöltve. Több községben ebveszettségi esetek fordultak elő, melyek közül Rác-Kozmaron és Gordisán 1—1 ember veszett eb által megmarotott. A közigazgatás menete, a tisztviselők működése a nagymérvű munkaszaporodás mellett is kielégítő volt. A m. é. folyamán beérkezett az alispánhoz 20,387 k. i. 172 kihágási; az árvaszékhez 24,599 (1364

több, mint 1892 ben; ebből hátralék 600 darab.) A vármegye házi pénztárát okt. 10-én, nov. 6-án és decz. 7-én megvizsgálták és teljes rendben találták. A pénztárban volt bevétel 2,285.158 frt 84 kr.; kiadás 900,343 frt 64 kr.; maradvány 1,384.835 frt 20 kr. A közadók befizetése közül rendkívüli intézkedésnek szüksége nem forgott fenn. A f. é. ujon-ezozás rendszeresen előkészítettek s az f. é. márcz. és ápril hónapban fog eszközésbe vétetni. A vármegye területén összeíratott 4576 idevaló védköteles.

Az ujonnan rendszeresített árvaszéki ülnöki állásra a kijelölt bizottság ajánlatára egyhangulag az egyedül folyamodó Radócsy Sándor nyug. főszolgabíró választották meg. Az új ülnök a kinevezett t. ügyészsel együtt nyomban letette a hivatalos esküt. A pécsváradai és siklósi járások állatorvosi állásai ügyében az alispán megbízott, hogy írja ki a pályázatot. A törvényhatósági közutak kiépítési céljából fölveendő egy milliós kölcsön ügyében a kölcsön effektuálása néhány hónapra elhalasztott. A vármegyei pénzekből 50 ezer forintot egyhangulag a baranyamegyei hitelintézetnél helyeznek el, a többi a Pécsi Takarékpénztárban. A 3 utkaparó állás rendszeresítését a miniszterhez fölterjesztik. A vármegyei kisebb javadalmazású tisztviselők kérvényét az állandó választmány javaslata alapján intézték el, t. i. az 1000 frton aluli fizetésük nyugdíja a kérelem értelmében megadatott, az 1000 frton felüli fizetésüké pedig érintetlenül hagyott. A nyugdíjszabályzat módosítása jóváhagyás végett a belügyminiszterhez fölterjesztetik.

Szieberth indítványánál vita fejlődött ki. Az állandó választmány elfogadás végett azt ajánlotta, hogy a földm. miniszterhez kérelem intéztessek, hogy állítson föl a megye területén egy amerikai szőlővessző termelőtelepet. A szükséges terület ingyen bocsátják rendelkezésére. Simonffy János szerint Pécsváradon van egy alkalmas hely, mely a mi talajunknak megfelelő szőlővesszőt termelné. Ezt kéri azonnal kijelölteni, különben 20 év alatt sem lesznek a szőlők felújítva; s egyuttal 3000 frt segély kérelmezését ajánlja. Szily alispán elleni Simonffy ellenindítványát, mert ha Pécsváradban történe a megállapodás, akkor hosszas tárgyalások fognak folyni a helyre nézve és az ügy elodáztatik. Gyorsaság szempontjából van a megyében legalább 150 hely, a melyből választhat a miniszter. A közgyűlés az alispán propeccióját fogadta el. Simonffy még föl szólalt s kérte a közgyűlést a saját ellenindítványának elfogadására. Ambrus József azzal a kérelemmel járult elő, hogy a telep ne a megye szélén állítsassék föl, hanem olyan ponton, a hol az könnyen hozzáférhető. Az állandó választmány javaslata elfogadott. Zajos vitára adott alkalmat Vidák Béla segédjegyzőnek a szentlőrinczi jegyzőválasztás ellen benyújtott föllebbezése. Az állandó választmány a választás megsemmisítését javasolja, tekintettel arra, hogy a főbíró-elnök 11 választó kérelmére nem rendelte el a névszerinti szavazást, holott az kötelessége lett volna. Szieberth a föllebbezést nem fogadja el, mert azt olyan egyén adta be, ki jogaiban nem lett megsértve; s a 11 kérvényezőtől heten visszavonták aláírásukat. Visszautasítani kéri a föllebbezést. Benkő Gyula védi a főszolgabíró eljárását, a mely törvényes ala-

pon nyugszik. Nem tartja méltányosnak, hogy a mel-lőzött pályázó egyoldalú kérelmére a választást megsemmisítsék. Szily alispán konstatálja, hogy a főszolgabíró nem járt el a törvény értelmében. Az érdekeltnek pedig joga van a föllebbezéshez. Ambrus a megválasztott körjegyző érdekében szólalt föl. Föl szólalt még Simonffy és Benkő. Szavazásra kerülvén a dolog, a többség elfogadta az állandó választmány javaslatát. Az árvaszék jelentésére a gyámpénztári kamatkules 5 százalékra kiegészített.

A Mohács község által a Mohácson létesítendő megyei kórház részére tett ajánlat elfogadtatott. A Siklóson létesítendő magánkórház ügyét a miniszterhez fölterjeszteni határozták. Ezek után kisebb ügyek kerültek elintézés alá csekély érdeklődés mellett. A közgyűlés háromnegyed 12 órakor véget ért.

Jókai ünnepély Pécsen.

Szombaton a magyar nemzet ünnepeit ült, ünnepele Jókai Mór 50 éves írói működésének jubileumát. Pécs város sem maradt hátra az ünneplők sorából s oly impozáns módon fejezte ki tiszteletét a lánglelkű író iránt, a melyre méltán büszke lehet.

Az ünnepélyt a főreáliskola Eötvös-önkÉpzo köre kezdte meg reggel 8 órakor. Az intézet énekkara a Hymnuszt énekelte. Gerecz Péter dr. az önkÉpzo kör elnöke megnyitó beszédet tartott, melyben lelkesülten emlékezett meg azon férfiról, ki munkásságát ötven év óta hazájának szenteli. Aztán az ünnepélyre beérkezett pályaművekről számolt be.

A bírálatok fölolvassása után a pályadíjakat kiosztották. A 20 korpna pályadíjat Stark Zsigmond VIII. o. t. „Jókai humora“ című művével, míg Stark Lajos VIII. o. t. „Az új földesur“ című fejtegetésével a 10 koronás díjat nyerte el.

Ezután Stark Zsigmond egyes részeket olvasott föl pályanyertes műveiből. Kaizer Aladár VIII. o. t. Petőfi Sándor „Jókai Mórhoz“ című költeményét szavaltta el. Az énekkar Nabukodonozor operából az „Imá“t énekelte. Honig József VIII. o. t. Jókainak „A Kalmár és családja“ című műveiből tartott előadást. Berger Dezső VII. o. t. Jókai „Szigetvári vértanúk“ című drámájának egyik határos jelenetét szavaltta. Az énekkar ezután Mendelsohn „Üdvözet“ című énekét adta elő. Végül az önkÉpzo kör Jókainak sürgönyileg küldte üdvözetét.

A főgimnázium önkÉpzo körének irodalmi matinéja d. e. 10 órakor kezdődött a Hattyu nagy termében. Közönség igen csekély számban volt jelen. A helybeli notabilitások közül ott voltak Rózsa tábornok, Kardos főispán, Szily alispán. Sávelel törvényszéki elnök, Dragonesau pénzügyigazgató stb. A műsor első száma Jókai „Király himnusza“ volt, melyet a főgimnázium énekkara igen szépen adott elő. Az elnöki megnyitót Zala Mihály tanár tartotta. Lendülettel s hazafiai érzelmtől áthatott, nemes egyszerűségű beszéddel emlékezett meg Jékairól, a mi igen jó hatást gyakorolt a közönségre. Komócsy ünnepi ódáját Szikora Gyula VIII. o. t. tanulóciséretre méltó buzgósággal szavaltta el. Jókai 50 éves írói működésének méltatását Ujváry Ede VIII. o. t. tanuló olvasta föl. Szinvonalon álló készségéért megérdemelt tapsokban részesült. „A szarvasbogár és a rózsá“ Veit-féle dalt az énekkar

Idefelé igazított. Nini amott
Két kardos úr. Tudom most már, bizonyosan
Szolgái lesznek annak az utcán álló
Nagy úrnak a kapúba' lent, kinek prémes
Bundája van, de meg süvege is pompás;
Van akkora, mint nálunk egy parasztkemény.
A járást itt ez úri szolgák megmondják. —
... Izé, komeridiner nagyságos uraim,
Főjöttem én is, a parádékat hogy hát...
Izé... megláthatnám. Komáromi vagyok,
Jussom tehát ittlenni van, — úgy mondták.
De meg hihessék szónak azt, Fabulának
Vagyok az unokája én; a Jókai
Téns úr nagyapámat nagyon jól ismeré,
A szép mesébe' róla is egész csodát
Beszél. Izé... nagy büszkeség van is bernem!
Ha Jókai téns úr azt megtudná, hogy én
Itten vagyok, bizony paroláznék velem.
— De hát igaz, a földimet ma csodanagy
Pompával és aranyszókkal koronázzák
A sok magyar poétáknak királyává; —
Igy hát le nem jöhet a pádimentumról.
Nini, a lányt elvesztettem. No Klárikám,
Ne bomolj, merre vagy? Bizony dühös leszek
Mindjárt, ha nem ugorsz tüstént nyakamba, kis
Galambom, cukros mandulám. Hol vagy tücsköm?
... Nagy jó urak — leánykamat, ki elveszett,
Nem láttátok? Szép volt, akárcsak egy tündér.
A lányok közt — higgyétek el — ő nála szebb
Nem volt soha. Nagy jó urak, keressétek.

Magyar. (Tréfásan.)

Fabulának rokonfiát segitnünk kell.
A nagyterembe jőjj, leányodat talán
Megleljük ott a sokaság soraiban.
Gyere velem, vezetlek majd mindenfelé.

Hajós.

Ezerszer áldalak jóságodért uram.
... Komáromi vagyok, kevés jussom van hát!... (el.)

Ötödik jelenet.

Szerb (küldöttségi tag) majd a hajós leánya.
Szerb.

Siet mindenki a nemzet ünnepségét
Meglátni, hogy dicsekvően mondhassa el:
Szép volt s dicső, a magyarhoz egész méltó.
E költőjüket igazán irigyelem.
De hát azért egész hátul szerbem se áll!
A névtelen nagy guzliczások szép dala
Az ősapák nagy küzdelmét fenségesen
Dicsőíti az egész művelt világ előtt.
Hős szerbjeim a névtelen Homérok, hejh!
Örök időkre felirták villámtűzzel...
Neveteket az égbe föl... Márkónk mellé.

Leány.

Ez hát a hely, hol majd a nagy költőkirályt
Megünneplik?!

Szerb. (Félre.)

Csinos leány, nagyon csinos!
Leány.

Jó istenem, a szívem úgy dohog; soh'sem
Valék ilyen helyen s ily fényes ünnepen.
Félek; pedig úgy vágytam rég e nap után.
Nagyon boldog, de nagyon boldog is vagyok,
Igen, hogy álmaim szent emberét mégis
Megláthatom. Ő volt mindig a legnagyobb
Vagyódásom, szülőföldem e nagy fia.

Szerb.

Szép anygalkám az ünnepélyre jött csendes
Falucsakájából fel ide, fővárosunk
Pompába?

Leány.

Faluból nem, Komáromból.

Szerb.

Ah ön... Komáromból? Ugy hát, talán... ön az?
— Apust ugye a nép között veszté el?

Leány.

Biz úgy, uram. Apus kissé — bevallhatom —
Elénk legény és látni kell neki mindent.
... Igy hát a nagy tolongás közt elvesztett.

Szerb. (Némileg csodálkozva.)

Igen, de ő egészen egyszerű; — a mig
Ön, szép leány... akképp beszél... mint úrihölgy.

Leány. (Nevetve.)

No hát, igen! — Ezt persze ön nem értheti.

Szerb.

Örömmel jött-e szép leánykám fel ide,
A hol egész Magyarországot im' összejött?

Leány.

Oh, hogy ilyet kérhetnek még!? Az arczomról
Hiszen leolvashatni azt, mi szívemet
Betölti most. Örömmel jöttem e? Az ég
Olyan boldogságot, mit érezek, csupán
Egyszer nyujt tán az embernek egész éltén.

Szerb.

Ha úgy tetszik. — Az ünnepély kezdődik már.
Leány. Gyerünk akkor. (Szerb és Leány el.)

Hatodik jelenet.

A Költészet, Közvélemény, Népszerűség, Némők s
Hegedős bevonulnak.

Költészet. (Lelkesedéssel.)

Köszönöm ezt, Magyarország!

III. Szín. (Boltives terem.)

A csoportkép: Jókai mellszobra oszlopos
állványon látható. Ezt a Közvélemény megkoszorúzza,
a Költészet pedig pálmát nyujt feléje. A Költészet
mellett műzsák, nemtők, költők nézik a költő ünne-
pét. A színpad előterében a darab személyei csoport-
tözetet képeznek.

szabatosan, kedvesen adta elő. Elismerés illeti a be-tanító és dirigáló tanárt. Valódi élvezetet szereztek a közönségnek. Pauer Frigyes VIII. o. t. A Magyar nábobot és Kárpáthy Zoltánt méltatta. Megelé-gedést keltett irodalmi tájékozottságával. A „Májusi vig-ság“ című zeneszerzeményt Stangtól, hegedűn Ke-rese György, Erőssy Aladár, Tiborez Ágost és Stroh-mayer Géza V. o. t. adták elő, Buday Dezső szin-tén V. o. t. zongorakísérete mellett. Sikertelt volt s több ízben zajos derűtséget idézett elő Jakobovics Sándor VII. o. t. Jókai „Bíró uram ítéleti“ című humoreszkjének pompás előadása. Még azok is jó-ízűen nevettek fölötté, a kik megelőzőleg komor re-dőkbe burkolva hallgatták a műsor egyes számain.

Az ünnepély fénypontja nagyon természetesen este volt. Már kevéssel hét óra után kezdett a közönség gyülekezni a Nemzeti Kaszinó és Hattyu egye-sített termeibe. Nyolcz órára olyan közönség gyűlt össze, a melyet csak ritkán lehet együtt látni. Ott volt mindenki, a ki csak jegyvet kaphatott. Mindazon-által leginkább városunk előkelősége volt képviselve. A hölgyek szebbnél-szebb elegáns toilletekben jelen-tek meg, a férfiak estély öltönyben. Jól esett a szem-nek végigtekinteni a fényes látványon.

Az ünnepély Hoffer Károly „Király-hymnus“ ával kezdődött, melyet a „Pécsi Dalárda“ férfi és női énekkara a már megszokott precízitással adott elő a 44. sz. cs. és kir. gy. e. zenekarának jeles ki-séréte mellett. Váradí Antal „Jékai“ című ez alkalomra írt ünnepi odáját Zalai Mihály főgimná-ziumi tanár szavalta el kifogástalanul.

A hangulatjeljes szép költemény minden rész-létét érvényesítette. Organuma, mely a különböző ár-nyalatok kifejezésére igen alkalmas s közvetlensége, mely a hallgatók kedélye fölött uralkodott, elősegít-tették sikerét, Zajosan megtapsolták s többször ki-hívták.

Az ünnepi beszédet Körösi Henrik főreális-kolai tanár tartotta. Kissé hosszasan emlékezett meg Jókairól, de érdekesen.

Nagy Géza dr. egy részletet adott elő Arany János „Katalin“ című költői elbeszéléséből nagy ha-tással. Derekan rászolgált gondos tanulmányra valló előadásával a zajos tapsokra.

A Hunyady László gyönyörű nyitánya, melyet Kittel Mór karnagy vezetése alatt a 44. sz. cs. és kir. gy. e. zenekara adott elő a zsvájban alig volt hallható. Senki sem figyelte. Pedig ugy a nyi-tány, mint az előadás megérdemelte volna a teljes figyelmet.

Ezek után az élőképek következtek. Az első kép a Kárpáthy Zoltánból volt véve, midőn Kár-páthy Zoltán megmenti Keöcserepi Vilmat és vé-denceze a kis Liza életét. Előadták Fekete Etelka, Rihmer Béla dr. és Rozinszky Elvira. A jelenet festői látványt képezett, s talán a legjobban sikerült. Kár, hogy gyorsan összevonták a függönyöket, s a közönség nem láthatta eléggé jól. A második kép „A köszívü ember fiait“ című regényből az anya-bánata volt a függetlenségi harcba indult két fiának sorsa fölött. Előadták Denk Lajosné, Molnár József, Jasek Sándor és Zsolnay Gyula. A harmadik kép „Az arany ember első látogatása a Senki szigetén.“ Szintén sikerült. Schunk Emilia, Rihmer Ada és Balogh Marianna mellett méltán kintütek Daróczy Alad. dr. és Rónaky Kálm. dr. A dekoráció megfelelő volt. Az „Apotheosis“-ról is elismeréssel kell megemlékeznünk. Jókai gipsz szobra előtt, mely fölé a Génusz koszo-rut tartott, Baranyamegye bemutatta hódolatát. Eb-ben résztvettek: Balogh Marianné, Denkné, Fekete Etelka, Forray Agáha, Jeszenszky Irén, Lechner Nessza, Maletér Eszti, Mihályfy Irén, Rihmer Ada és Ilona, Rozinszky Elvira, Sunk Emma, Sziebert Irén, Vasváry Vilma, Bodó Aladár dr., Daróczy Ala-dár dr., Jasek Sándor, Molnár József, Reeh György, Rihmer Béla, Rónaky Kálmán dr. Az apotheosis alatt a Pécsi Dalárda a Hymnust énekelte.

Ezek után Jókai összes művei egy példányá-nak kisorsolása következett. A kisorsolást eszközölő bizottság tagjai Jobst László, Reeh György, Milada-novics kapitány és Valentin Ottó voltak. Az egy szám kihúzásra fölkért kis leány a 213-as számot húzta ki. Mindenki nyerészmához kapott. Nehány pillanatnyi szünet. Senki sem jelentkezett. Jobst a többszöri sikertelen fölhívás után azt jelentette ki, hogy a nyertes 8 nap alatt Blum kir. közjegyzőnél jelent-kezzék, különben a nyereményt jótékony célra for-dítják; erre Wachauer Károlyné mutatta elő a 213-ik számot s így a Jókai-diszkiadás egy példá-nya az övé.

Az ünnepélyt táncz fejezte be. Megkezdődött a hivatalos farsangolás, melyet az idén nagyon rö-vidre szabtak a kalendárium csinálók.

A tánczestélyen résztvettek: Angsster Olga, Balog Laura, Czákó Mariska, Duka nővérek, Deutsch Gizella, Éhn nővérek, Eötvös Ilka, Fekete Etel. For-ray Agáth, Fuchs Anna, Gebhardt Katicza, Hencz Marcsa, Hoffner Viktoria, Jeszenszky Irén, Jilly Olga, Kaltnecker Györgyi, Klingenbergé Ella, Ko-harits Lajka, Kovácsfy-nővérek, Kovacsics nővérek, Lechner Nessza, Maletér Eszti, Mihályfy Irén, Me-strits Etti, Nagy-nővérek, Németh Aranka, Kovács Ilka, Naschitz Gizella, Obetkó Gizella, Pintér Terka,

Porgesz Henrietta, Psik Mariska, Radocsay Ilona, Ratkovics Ilka, Reberica Gizella, Rihmer nővérek, Schmuck Emmi, Schönherr Elza, Szieberth Terka, Schlauch-nővérek, Thaly Olga, Tallián Imike, Vas-váry-nővérek, Weidinger Etelka, Zelésny-nővérek, Zsolnay Örszike, Zsolnay Stefi.

A táncz világos reggelig tartott, Farkas Sán-dor zenekarának közreműködése mellett.

Az összes jövedelem meghaladja az 1000 frtot.

Hirek.

— **(Berdin nem kapott kegyelmet.)** Szombat óta az a hir kering a városban, hogy leér-kezett a pécsi kir. törvényszékhez Berdin György rablógyilkos ügyében a kuriai ítélet, mely a kegyelmi tanács fölterjesztésével már Ó fölségénél is megfor-dult s mely szerint Ó fölsége az igazságszolgáltatás menetének szabad folyását enged. Azok kik ez ügy-ben a tényállást tudják, a törvény által szigoruan, feyelmi eljárás terhe alatt el vannak tiltva a való fölfedezésétől, mely hivatalos titok s így a fölmerült hírek az ítélet kihirdetéseig a pusztá kombináció ké-tese értékére súlyednek. Azt is állították, hogy hétfőn reggel lesz az ítélet kihirdetése. A törvényszék előtt, nagy számu közönség gyűlt össze s persze midőn az ítéletki hirdetésből semmi sem lett, kedvetlenül tá-vozott. Közterek ittlétét is híresztelték. Ez sem bizo-nyult valónak. A kir. ügyészséget is megostromolták, de ott sem mehettek semmire. Az ítéletet csak ak-kor hirdetik ki, ha Kozarek megérkezik, mert az ítélet kihirdetése és a kivégzés közt törvény szerint 24 órai időköznek kell lenni. Előreláthatólag ma sem lesz kihirdetve az ítélet. Berdin védője Egry Dezső dr. az ítélet kihirdetése után sürgöny útján fog kérni kegyelmet Ó fölségétől védenéke számára.

— **(Pécsi kerékpárosok egylete)** vasár nap d. u. 2 órakor tartotta meg közgyűlését a belv. népiskola nagytermében Zsolnay Vilmos elnöklete alatt. A tárgysorozatból kiemeljük az 1893. évi vá-lasztmányi jelentést, melyet Bolgár Tivadar titkár terjesztett elő. Ezután a tisztújítás következett. Cse-kély változtatással a m. é. tisztviselők és választmányi tagok maradtak meg. A jelentésből kitűnik, hogy a tagok, kiknek száma jelenleg 85, összesen 61,000 kilométert tettek meg kerékpáron, a mivel a hazai hason egyletek közt az elsőseget vívták ki. A tagok az elmúlt évben 40 díjat nyertek. Este a Vadember-ben társas vacsora volt. Miskolczy zenekara játszott. Jelen volt Bpestről Porsolt Gyula dr. ügyvéd a M. T. K.-nek elnöke, ki a tősztok sorát megnyitotta. Felköszöntöket mondtak még: Kiss József alelnök, Bolgár titkár és többen. A mulatság a Bedő kávéház-ban folytatódott.

— **(A városi tisztviselők öröme.)** A vá-rosi tisztviselők 10 százalékos drágasági pótlékára vonatkozó közgyűlési határozatot a belügyminiszter jóváhagyva vasárnap küldte le a tanácshoz. A jó hirre nagy volt az öröm a tisztviselők közt. Rög óta vár-ták már.

— **(A Jókai-diszkiadás ezer előfize-tője megvan.)** Sok kapacitás, reklám árán, de mégis megvan; sőt már valamivel több is akadt. És ez nagyon helyes. Jókainak olyan nagy az irodalmi érdeme, hogy reklám nélkül is rövidebb idő alatt meglehetően volna az ezer előfizető, mely, tekintettel sok mindenre, a mit ez idő szerint nem akarunk el-mondani, nem is sok. Lehetett volna még egyszer annyi minden megerőltetés nélkül. És mégis lehet-ten szabadulni épen most a Jókai-ünnepélyek zajá-ban egy fájó, nagyon fájó érzés elszorító hatása alól. Italia klasszikus földjén él száműzetésben a ma-gyar történelem legkimagaslóbb alakja, a ki Széche-nyi István gróftot mondta a legnagyobb magyarnak, holott ő az, a ki magyar hazánk iránti rajongó szer-etetének olyan bizonyítványát adta, a mely előtt csodálattal hódol meg az egész világ, ki élő tiltako-zás az 1867-iki szerencsétlen kiegyezés ellen, a ki agg korában iróasztala fölé hajolva nehéz munkával keresi mindennapi kenyerét, kinek neve szent a ma-gyar előtt, a kinek neve: Kossuth Lajos s a ki nek könyveit nagyszabásu akcióval terjeszteni nem tartja elengedhetlen kötelességének a magyar honfiui lelkesedés. Rejtsd el arcodat sajnálatra méltó magyar, ne lássa az idegen, hogy ezért pirulni nem tudsz.

— **(Rosz ujévi gratuláció.)** Palaics Márkó szalántai legény szépen meggratulálta ujév napján Tóth István ottani kovacs legényt. Ugyanis az or-szágun megtámadta s hátulról egy nagy doronggal fejbe vágta. Hatalmas mély seb tátong Tóth István fején. A megtámadásra okot szolgáltatott az, hogy Tóth István Palaics Márkót vádolta egy ízben apja méheinek és mézének ellopásával; a gyanut Palaics Márkó arcából merítette, mely a méhlopást követő reggelen méhesipéstől dagadt volt. Ezért állott boszút Tóthon Palaics. Mert mint tanuk előtt egyszer kijelentette, nem nyugszik addig, míg Tóthnak a fejét le nem űti, vagy szemét ki nem bökli.

— **(A sorozások polgári elnökei.)** A megyei alispán a honvédelmi miniszternél a sorozás-hoz polgári elnökül javaslatba hozta a pécsi járás-ban Otcoska Gézát, a szentlőrinczi járásban Ország

Lajost, a mohácsi járásban Németh Lipótot, a pécs-váradí járásban Driesch Lajost, a siklósi járásban Szi-vér Istvánt, a baranyavári járásban Kiss Emil drt, a hegyháti járásban Szily Jánost.

— **(A kerületi betegsegélyző pénztár)** igazgatósági ülése vasárnap d. e. volt a saját helyi-ségében Hoffmann butorgyáros elnöklete alatt. A vidéki orvosok és bizalmi férfiak, valamint a székhelyi orvos tisztelődjai, illetve fizetése megállapításánál az igazgatóság a lehető legmesszebb menő elismerésnek megfelelő összeget állapított meg. A mult évben tag-mozgalom: 1893 jun. 5-ikén 991; zárlatkor 1808; meghalt 3 férfi, 1 nő. Táppénz kifizettetett 823 frt 79 kr; orvosoknak 422 frt 48 kr.; gyógyszerékert 390 frt 64 kr. Kórházi ápolási költség 88 frt 55 kr. Vidékről kötelezett tagjait bejelentette decz. 31-ig 54 község. A mult évi mérleg 459 frt 67 kr. fölös-leget tüntet föl, melyhez azonban hozzászámítandó a pénztárnak künnlövő körülbelül 400 frt követelése. Az igazgatóság örvendetes tudomásul vette a betegy-miniszternek azon leiratát, mely szerint a kórházi ápolási költségeket csak azon esetben köteles megté-riteni, ha a kórház az igazgatósági, vagy orvosi kór-házba utalási utalványt a számlához csatolja. Hoffmann elnök a beteglátogató nagyobb javadalmazás iránti kérvényét előterjesztvén, fölveti a kérdést, hogy mi-képen lennének a betegek pontosan ellenőrizhetők s hogy a beteglátogató kötelességét teljesíti e? Behato-eszmecseré után az igazgatóság egyhangulag abban állapodott meg, hogy a beteglátogató számozott ellen-őrzési ivet kap, melynek szelvénye a táppénzre igényt tartó által minden kifizetési napon fömutatandó s ezen szelvény a beteglátogató blockjával összehason-littatik. Az ülés berekesztvén, Eisner Dóczy ig. tag a pénztár helyiségében megjelenvén, tudakozódására az igazgató által a m. é. pénztári mérleg neki bemu-tatott. Eisner a pénztár vezetése s általában reali-alapon nyugvása felől igazgató s pénztárnak előt-igen elismerően nyilatkozott.

— **(A jég a Dunán.)** Mohácsnál több napi zajlás után pénteken éjjel esőben megállt a Bács-megyével való közlekedés most már minden o-dalról el van zárva.

— **(A dombóvári isr. nőegylet)** január hó 21-ikén a dombóvári „Korona“ vendéglő terme-ben saját czéljaira zártkörű tánczestélyt rendez. Be-léptijegy: személyenként 1 frt. 50 kr; családjegy 3 frt. Kezdeté 8 órakor.

— **(A Pécsi Nemzeti Casinó-Egyesü-let)** tisztújító és rendes közgyűlését f. é. január hó 14-én d. e. 10 órakor tartja meg.

— **(Műkedvelői előadás.)** Szombaton e-vasárnap a pécsi katolikus legényegylet a saját helyi-ségében műkedvelői színelőadást tartott. Előadták Csepreghi „Pirós bugyelláris“ 3 főt. nép-színművét. Szép publikum hallgatta, különösen vasár-nap a derék iparos legények buzgóságát. Mindene-setre helyesebben tesznek, ha sziv és észt gyönyör-ködtető doigokkal foglalokznak erejükön fölül is, mintha kártyaasztal mellett, vagy ivással töltenek s szabad idejüket. Az előadás maga semmivel sem kü-lönbözött a már megszokott műkedvelői előadásoktól. Az igyekezetet konstatalhatjuk s ez elég. Ennél töb-bet nem kívánt a hálás publikum sem, mely minden-jöizű nótát hangos derűtséggel jutalmazott. Az elő-adók közül megemlítjük Müller J. (Tófk) Olégy, Hermin (Zsófi) Szabó István (Peták) Maczejkó (Pen-nás) Otoldics (Hajas) többé-kevésbé sikerült játékat. Ernhaft (Kózza) ügyesen mozgott. A rendezés és be-tanítás nehéz föladatát Bogyó Alajos teljesítette. Kü-lön kell megemlékeznünk Vés z Albertről, a polgari-dalokör jeles karmesteréről, ki az énekrészeket az előadás előnyére szép zongorajátékával kísérete. Va-sárnap az előadás után hajnalig tartó tánczmulat-ság volt.

— **(A Pécsi Nemzeti Casinó Egyesü-let balja.)** január 27-ikén lesz.

— **(Az I-só pécsi veterán- és segélyző-egylet)** 1894. január 13-án a Scholz-féle sörcsarnok helyiségeiben saját alapja javára zártkörű bált ren-dez. Kezdeté esti 8 órakor. Belépti-díj: személyen-ként 50 kr., családjegy 1 frt. 20 kr. Ezen estélyen cs. és kir. 44-ik gyalog ezred zenekara fog közre-működni. Jegyek előre válthatók Donner József egy-leti elnök urnál, Kossuth Lajos utca 10. szám.

— **(Az 1894. évi községi előirányza-tok)** szerint pótladó kivétel nélkül vezetí háztartásat 36 község; 1-10%, pótladóval 31; 10-20%-sal 120; 20-30%-sal 112; 30-40%-sal 44; 40-50%-sal 8; 50-60%-sal 3; 60-70%-sal 1; 70-80%-sal 2.

— **(Szobátűz.)** Szombaton este Johan Béla dr. lakásán a kályha alatti padozat kigyulladt. A tüzet akkor vették észre, midőn a füst a cselédek szobájába is már behatolt. Johan dr. ekkor a Jókai-ünnepélyen volt. Az elősiető cselédség akkor oltotta el a tüzet, midőn már a gerendázat is égett.

Laptulajdonos:
NAGY FERENCZ.

Felelős szerkesztő:
PLEININGER FERENCZ.

Szerkesztő:
BOGÁTHY MEDÁRD.

Hirdetések:

A pécsi nemzeti kaszinó egyesület

tisztújító és rendes közgyűlését

1894. évi január hó 14-én d. e. 10 órakor

tartja meg,

melyre a tagokat tisztelettel meghívom.

Kardos Kálmán

elnök.

17620. sz.

tk. 1893.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Litz Julianna nagykozári lakos végrehajtható Varga Samu, Bokor József és neje Varga Juli szt.-lőrinczi lakos végrehajtható szenvedettek elleni 550 frt tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtható ügyében, mégis csatlakozás folytán Szauder Gusztáv 81 frt, Kohn Ignátz 10 frt 20 kr. tőkeköveteléseknek és járulékaiknak kielégítése végett az 1881. LX. t.-cz. 144. §-a alapján és a 146. §-a értelmében a szt.-lőrinczi kir. járásbíróskodás területén levő Szt.-Lőrincz község határában fekvő a szt.-lőrinczi 229. sz. tjkben felvett $\frac{2}{12}$ telekre 362 frt, a 230. sz. tjkben felvett $\frac{2}{12}$ telekre 362 frt, a 266. sz. tjkben felvett 23a/2 hsz. belső-égre 16/b sorsz. házra 400 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1894. évi január hó 30. napján d. e. 9 órakor Szt.-Lőrinczen a község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát, vagyis 36 frt 20 krt, 36 frt 20 krt és 40 frtot készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A pécsi kir. törvényszék, mint tkvi hatóság 1893. évi október hó 23. napján.

Bogyay Pongrácz,

kir. törvényszéki bír.

18811. sz.

tkv. 1893.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. tszék, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Egy József pécsi lakos végrehajtható özv. Beka Józsefné mint kkoru gyermekei t. t. gyámja somogyi lakos végrehajtható szenvedő elleni 100 frt tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtható ügyében a pécsi kir. törvényszék területén levő Somogy község határában fekvő a somogyi 312 sz. tjkben felvett I $\frac{1}{4}$ telekre az árverést 363 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1894. évi január hó 25. napján d. e. 10 órakor Somogy község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát, vagyis 36 frt 30 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsett a kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóságnál 1893. évi október hó 19. napján.

Lukrits István

kir. tszéki bír.

19295. sz.

tkv. 1893.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Ollé György mezőhegyesi lakos végrehajtható Török József és neje Kovács Teréz pécsi lakosok végrehajtható szenvedők elleni 100 frt tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtható ügyében a pécsi területén levő Pécs sz. kir. város határában fekvő a pécsi 5436 sz. tjkben felvett 4097b hrsz. szőlőre 444 frt, úgy a pécsi 4544 sz. tjkben felvett 4098 hrsz. szőlő és pinczére 232 frt kikiáltási árban az árverést elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1894. évi február hó 3. napján délelőtt 10 órakor a kir. tszék árverési helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%, vagyis 44 frt 40 krt és 23 ft 20 krt készpénzben vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A pécsi kir. törvényszék, mint tkvi hatóság 1893. évi október hó 27. napján.

Bogyay Pongrácz

kir. tszéki bír.

Pécsi kölcsönös segélyező egyesület

(Pécs, Király-utca 23. sz. saját ház.)

Van szerencsénk a n. é. közönség szives tudomására hozni, miként az előjegyzések a pécsi kölcsönös segélyező egyesület XXIX. évtársulatának törzsrészevényeire a mai nappal kezdetüket vették, s e czélből az aláírási ívek az intézet helyiségeiben, a rendes hivatalos órák alatt (vasárnapokat és ünnepnapokat kivéve, délelőtt 9—12 óráig) kitéve vannak.

Az ujonnan keletkező 1894. évi 29-ik évtársulat, épp úgy mint a korábbi huszonnyolcz évtársulat: 6 évre terjed s így az egy-egy részletre megállapított 50 krnyi heti-betét 6 éven át fizetendő. A befizetések emez új évtársulatra 1894. évi január hó 2-án kezdődnek s a második hét végeig, azaz: 1894. évi január hó 13-áig teljesíthetők, anélkül, hogy az alapszabályokban megállapított késedelmi pótlékot, az egy heti mulasztásért, fizetni kellene. **A törzsrészevények a hat évi ciklusra egyszerre is befizethetők,** s ez esetben egy-egy törzsrészevény után, — a 6 évre megjáró 156 frt helyett — **138 forint fizetendő.**

Az előjegyzés alkalmával minden egyes aláírt törzsrészevény után 1 forint beiratai díj lesz fizetve.

Az aláírók, tekintet nélkül a jegyzett törzsrészevények számára, az intézet rendes tagjai — részevényesei lesznek, s ezért köztük — hat év letelte után — a megfelelő kamat s az elért összes tiszta nyeresemény, a jegyzett törzsrészevények arányában, teljes mértékben jut elosztásra.

A pécsi kölcsönös segélyező egyesület a legutóbb megtartott közgyűlésen módosított alapszabályok értelmében ezentúl

elfogad rendes takarékbetéteket is

(1 forinttól bármily magas összegig)

s eme betéteket, rendes körülmények között, ha kisebb összegekről szólnak, kívánatra, **felmondás nélkül,** nagyobb összegeket pedig, a lehető legrövidebb felmondási idő igénybevételével, fizeti vissza

s az ily takarékbetétek után 4% kamatot fizet

A betétek után kivetett 10% tőke kamatadót a betevők megterhelése nélkül az intézet maga fedezi.

A vidéken lakó egyesületi tagok s ügyfelek által teljesítendő befizetések megkönnyítése és költségmentesítése valamint a részükre kiutalványozandó összegeknek előnyösen való megküldése czéljából a pécsi kölcsönös segélyező egyesületnek giró számlája van az osztrák magyar banknál, és chek számlája a m. kir. postatakarékpénztárnál, mely utóbbi számlára szóló befizetési lapok, egyszerű felkérésre, bárkinek is megküldve lesznek.

Mindenemű ázletkötésekre vonatkozó, vagy más egyéb felvilágosítással az intézet vezérigazgatója mindenkor a legnagyobb készséggel szolgál s ugyancsak nála, illetve az intézet helyiségeiben, megszerezhetők az egyesület alapszabályai is, akár személyesen; akár levél útján kívántatnának.

Kelt a pécsi kölcsönös segélyező egyesület 1893. évi november hó 27-én tartott igazgatósági üléséből.

Kindl József

vezérigazgató.

Köhögés,

rekedtség és elnyálkásodásnál melegen ajánljuk tisztelt olvasóink figyelmébe

Egger díjjutalmazott

híatos hatású

Mell-Pastilláit.

Kaphatók 25, 50 kros és 1 frtos eredeti dobozokban a monarchia valamennyi gyógyszer-tárában.

Pécsett: Sipőcz Ist., Erreth János, Göbel Kálmán, Zsiga László és az irg. rend gyógyszer-tárában. Mohács: Luiszer Viktor és Szendrey Jenő gyógyszer-t. Siklóson: Szent-györgyi Mór és Petrasch S. gyógyszer-t. Pécsváradon: Dvorszky Béla gyógyszer. Dárdán: Czingelly örök. és Dermár Pál gyógyszer. Sásdon: Mandák Gy. Sándor gyógyszer. Szt.-Lőrinczen: Szilágyi György gyógyszer. Szigetvár: Salamon Gyula és Visy Sándor gyógyszer. Bonyhádon: Eibach Ödön gyógyszer.

valamint az

Egger A fia czég

gyógyszer különlegességi gyárában Bécs — Nussdorf.

Norwégi hócipő

legújabb és legszebb sport!

urak, nők és gyermekek részére. Utasítás és prospektus ingyen és bérmentve.

Fichtl Károly gépész

Pécsett, Majláth-tér 6. szám.

Hirdetések

igen előnyös árakon vétetnek föl kiadóhivatalunkban.

COGNAC
Czuba-Durozier & Co.

francia cognacgyár

1881-1893

Vezérigazgató

Ruda és Blochmann Budapest és Bécs.

1881-1893